

دل مایه دیندانه در بلبل شیدا بهنگ ترا نسبی نه باکم زیدم منافی
 غنچه زنه نام بدو عهد نیکو کن / شهلا جانم چرا بغیوه دکی زم خونانی
 انوار تجلیایه لیدی نه عیان کر ایروم نبال وی پری عوری م نافی
 بازاری بکن عوری بنه خوبکهورن نیک یکه ته بوانا مو اف بیعه م نافی
 ترصین دکی بزنامه نبالاد هرنیم نه ترم پریم طای به ترم م نافی
 صور کل وی حیسیه دینی نه به کور کورم بهنادی نه اوپنه م کل بیته م نافی
 هرمانی دکی نافی تو بیت خوزه ماوان نافی نه دکی نافی نه بت جان م نافی

اخلاط و ره خون نوبارز باقریان ایضا
 و لعل قویان تبسم خون تازه او ز شانی م نافی

هفتالاکتق نونه بینی کدنی کلا جیره بوته روینی بتنی
 مروق غراب تیکلا وی نه که تودن پوشیمان به لاری دنی
 نه به هفکاره اوکسی بد عمل امانت تو بگره افی کو تنی
 وگرنه دبی رورش مال غراب نوهردم تر حسرت دبیری بلنی
 اگر تو بیینی تر تعجبین خودی بفرست بنیره اوی دیتنی : بدرقت بد
 دکل وان بیه هفقله و هم نشین تودن دانی رابه حقا مرف

او غم فین بوته وقتی عثمان دکل و تورینی دی ببیه غنی
 تو باکری خلاصه نرکسی اوان بغنیه بنیره اوی دینی
 افه شیر نامن بلالکنه بیت دهالوق ممدو دما کر تنی

ساله هزار و سیصد و شصت و یک لزند ناموصل چریا بنی
 دگر نه عدد و جلو جارد و هزار

ولله و فایله لعل نوری شریف دنی ایضا

شغین طاری دناق پیلان باگردی کرفق تارم

کسی لدی کسی غم چه زانیت از چه بدجام
 چه خوشی و عیش دینیم از دکل یار و شریک شاهان
 من هر دم دکت کاری درنگه رابه سربارم

بدله خوشی چو زینم دکل یارا ازی پر غشم
 دتیم پاشی چند روزان دکل کورک هفتال دارم

نرانی اوکسی عاقل بدنیای چو خوش بون
 لای پیشیان نیری ونه زاف از عجب کارم

و ره ساق مده نیغه بلیره کاسو جانی

افینیا اوقی بوری نه پر لعل کو غم دارم

۷ وفات مورخ ۱۹۱۴
 جسد از راه برضا
 و دفن در خوار و در
 عهد ایضا قتل
 سلطنت